

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2023. gada 21. decembrī*

Apelācija – Prasība par zaudējumu atlīdzību – Uzņēmumu koncentrācijas darbības – Eiropas Komisijas lēmums, ar kuru koncentrācija atzīta par nesaderīgo ar iekšējo tirgu un EEZ līguma darbību – Lēmuma atcelšana procesuālo normu pārkāpuma dēļ – Eiropas Savienības ārpuslīgumiskā atbildība – Cēloņsakarība

Lietā C-297/22 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2022. gada 3. maijā iesniegusi

United Parcel Service Inc., Atlanta, Džordžija (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv *F. Hoseinian, advokat, W. Knibbeler, A. Pliego Selie, F. Roscam Abbing, T. van Helfteren, advocaten*, un *A. Ryan, solicitor*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībiece:

Eiropas Komisija, ko pārstāv *P. Berghe, M. Farley* un *N. Khan*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*], Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda piektās palātas tiesneša pienākumus, tiesneši Z. Čehi [*Z. Csehi*] (referents), M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*],

ģenerālvokāts: E. M. Kolins [A. M. Collins],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [A. Calot Escobar],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

- 1 Savā apelācijas sūdzībā *United Parcel Service Inc.* (turpmāk tekstā – “*UPS*”) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2022. gada 23. februāra spriedumu *United Parcel Service/Komisija* (T-834/17, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2022:84), ar kuru minētā tiesa noraidīja *UPS* prasību, kas pamatota ar LESD 268. pantu un ar ko lūgts atlīdzināt kaitējumu, kurš *UPS* esot nodarīts Komisijas Lēmuma C(2013) 431 (2013. gada 30. janvāris), ar ko koncentrāciju atzīst par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līguma darbību (Lieta COMP/M.6570 – *UPS/TNT Express*) (turpmāk tekstā – “strīdīgais lēmums”), prettiesiskuma dēļ.

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV 2004, L 24, 1. lpp.) 7. panta “Koncentrāciju apturēšana” 1. punktā ir noteikts:

“Kopienas mēroga koncentrāciju, kas definēta 1. pantā vai ko [Eiropas] Komisija pārbaudīs saskaņā ar 4. panta 5. punktu, nedrīkst uzsākt pirms tās paziņošanas vai līdz brīdim, kamēr to atzīst par atbilstošu kopējam tirgum saskaņā ar lēmumu, ievērojot 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 8. panta 1. punktu vai 8. panta 2. punktu, vai pamatojoties uz pieņēmumu saskaņā ar 10. panta 6. punktu.”

- 3 Šīs regulas 10. panta “Termini lietas ierosināšanai un lēmumu pieņemšanai” 5. punktā ir noteikts:

“Ja Eiropas Kopienų Tiesa pieņem spriedumu, kas atceļ visu vai daļu no Komisijas lēmuma, uz kuru attiecas šajā pantā paredzētie laika ierobežojumi, Komisijai atkārtoti jāpārbauda koncentrācija ar mērķi pieņemt lēmumu saskaņā ar 6. panta 1. punktu.

Koncentrāciju atkārtoti pārbauda, ņemot vērā patreizējos tirgus apstākļus.

Ziņotājas puses bez kavēšanās iesniedz jaunu paziņojumu vai papildina sākotnējo ziņojumu, ja sākotnējais paziņojums kļūst nepilnīgs sakarā ar izmaiņām tirgus apstākļos vai sniegtajā informācijā. Ja šādu izmaiņu nav, puses bez kavēšanas šo faktu apstiprina.

Termini, kas noteikti 1. punktā, sākas nākamajā darba dienā pēc izsmeļošas informācijas saņemšanas jauna paziņojuma veidā, papildināta ziņojuma vai apstiprinājuma saņemšanas trešās daļas nozīmē.

Otrā un trešā daļa attiecas arī uz gadījumiem, kas minēti 6. panta 4. punktā un 8. panta 7. punktā.”

Tiesvedības priekšvēsture

- 4 Tiesvedības priekšvēsture, kāda tā izriet no pārsūdzētā sprieduma 1.–13. punkta, ir šāda:

“1 Eiropas Ekonomikas zonā (EEZ) [apelācijas sūdzības iesniedzēja *UPS*] un *TNT Express NV* (turpmāk tekstā – “*TNT*”) ir divas sabiedrības, kas darbojas starptautisko sīkpaku eksprespiegādes pakalpojumu tirgos.

2 2012. gada 26. jūnijā Eiropas Komisija publicēja iepriekšēju paziņojumu par koncentrāciju (Lieta COMP/M.6570 – *UPS/TNT Express*) (OV 2012, C 186, 9. lpp.) [..].

3 2013. gada 11. janvārī Komisija informēja *UPS*, ka tā plāno aizliegt plānoto koncentrāciju starp *UPS* un *TNT*.

- 4 2013. gada 14. janvārī *UPS* publiskoja šo informāciju, izdodot paziņojumu presei.
- 5 [..]
- 6 2013. gada 30. janvārī Komisija pieņēma [strīdīgo lēmumu]. Komisija uzskatīja, ka koncentrācija starp *UPS* un *TNT* veidotu būtisku šķērslī efektīvai konkurencei attiecīgo pakalpojumu tirgos 15 dalībvalstīs, proti, Bulgārijā, Čehijas Republikā, Dānijā, Igaunijā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Nīderlandē, Polijā, Rumānijā, Slovēnijā, Slovākijā, Somijā un Zviedrijā.
- 7 Ar paziņojumu presei tajā pašā dienā *UPS* paziņoja, ka tā atsakās no plānotās koncentrācijas.
- 8 2013. gada 5. aprīlī *UPS* Vispārējā tiesā cēla prasību atcelt strīdīgo lēmumu, kas reģistrēta ar numuru T-194/13, un iesniedza pieteikumu par paātrinātu tiesvedību, ko Vispārējā tiesa noraidīja.
- 9 2015. gada 7. aprīlī *FedEx Corp.* paziņoja par *TNT* iegādes piedāvājumu.
- 10 2015. gada 4. jūlijā Komisija publicēja iepriekšēju paziņojumu par koncentrāciju (Lieta M.7630 – *FedEx/TNT Express*) (OV 2015, C 220, 15. lpp.) par darījumu, ar kuru *FedEx* bija jāiegādājas *TNT*.
- 11 2016. gada 8. janvārī Komisija pieņēma lēmumu, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līguma darbību (Lieta M.7630 – *FedEx/TNT Express*); tā kopsavilkums publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2016, C 450, 12. lpp.) un tas attiecās uz darījumu starp *FedEx* un *TNT*.
- 12 Ar 2017. gada 7. marta spriedumu *United Parcel Service/Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144) Vispārējā tiesa atcēla strīdīgo lēmumu.
- 13 2017. gada 16. maijā Komisija par 2017. gada 7. marta spriedumu *United Parcel Service/Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144) iesniedza apelācijas sūdzību, ko Tiesa noraidīja ar 2019. gada 16. janvāra spriedumu *Komisija/United Parcel Service* (C-265/17 P, EU:C:2019:23)."

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 5 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 29. decembrī, *UPS* cēla prasību, lūdzot piespriest, pirmkārt, atlīdzināt kaitējumu 1,742 miljardu EUR apmērā, kurš *UPS* esot nodarīts strīdīgā lēmuma prettiesiskuma dēļ, un, otrkārt, kompensēt *UPS* nodokļus, kas tiks piemēroti piespriestajai atlīdzībai.
- 6 Atbilstoši prasības pieteikumam apgalvotos zaudējumus 1,742 miljardu EUR apmērā veido:
  - 131 miljons EUR, kas atbilst neto zaudējumiem, kuri radušies *UPS*, tai izmaksājot par labu *TNT* kompensāciju par līguma izbeigšanu (bruto summa 200 miljoni EUR) atbilstoši apvienošanās līgumam tādēļ, ka šis darījums nav īstenots;
  - pieskaitot 1,638 miljardus EUR, kas atbilst izmaksu sinerģiju, kuras zaudētas darījuma aizliegšanas dēļ, neto vērtībai pēc nodokļu nomaksas;

- pieskaitot 2,4 miljonus EUR, kas atbilst *UPS* juridiskajiem izdevumiem (bruto summa 3,7 miljoni EUR) saistībā ar tās dalību *FedEx/TNT* koncentrācijas procedūrā;
  - atskaitot 29 miljonus EUR, kas atbilst novēršiem darījuma izdevumiem (bruto summa 44,2 miljoni EUR).
- 7 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa noraidīja *UPS* prasību.
- 8 Pirmām kārtām, saistībā ar nelikumībām, kas izriet no procesuālo tiesību pārkāpuma, Vispārējā tiesa, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 94. un 123. punktā nosprieda, ka *UPS* tiesību uz aizstāvību pārkāpums, kas izpaužas tādējādi, ka Komisija nav paziņojusi ekonometriskā modeļa galīgo redakciju, jau ticis galīgi konstatēts ar 2017. gada 7. marta spriedumu *United Parcel Service/Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144, 221. un 222. punkts), kas ieguva *res judicata* spēku pēc tam, kad Komisijas apelācijas sūdzība tika noraidīta ar 2019. gada 16. janvāra spriedumu *Komisija/United Parcel Service* (C-265/17 P, EU:C:2019:23). Vispārējā tiesa secināja, ka šis fakts, proti, ka Komisija nav ievērojusi *UPS* tiesības uz aizstāvību, ir pietiekami būtisks tādas Savienības tiesību normas pārkāpums, kuras mērķis ir piešķirt tiesības privātpersonām.
- 9 Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 143. punktā Vispārējā tiesa kā nepamatotu noraidīja *UPS* argumentāciju, saskaņā ar kuru Komisija, analizējot efektivitātes ieguvumus, arī esot pārkāpusi *UPS* procesuālās tiesības, jo tā nav paziņojusi šo efektivitātes ieguvumu vērtējuma kritērijus.
- 10 Treškārt, runājot par apgalvoto procesuālo tiesību pārkāpumu, kas esot izpaudies tādējādi, ka netika paziņoti atsevišķi *FedEx* konfidenciālie dokumenti, pārsūdzētā sprieduma 172. un 182. punktā Vispārējā tiesa secināja, ka šis pārkāpums nav pierādīts.
- 11 Otrām kārtām, attiecībā uz pārkāpumiem, kas izrietot no apgalvotajām kļūdām saistībā ar paziņotās koncentrācijas vērtējumu pēc būtības, Vispārējā tiesa, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 228. punktā pēc attiecīgo interešu izsvēršanas norādīja, ka *UPS* apgalvotie pārkāpumi saistībā ar Komisijas ekonometrisko modeli nav pietiekami būtiski, lai varētu izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos.
- 12 Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 289. punktā Vispārējā tiesa secināja, ka *UPS* nav izdevies pierādīt, ka vērtējumā par apgalvoto efektivitātes ieguvumu pārbaudāmību ir pieļautas kļūdas, kas varētu izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos.
- 13 Trešām kārtām, saistībā ar cēloņsakarības esamību starp pārkāpumu, kas izpaužas kā ekonometriskā modeļa nepaziņošana, un trīs dažādiem kaitējumiem, kurus *UPS* prasa atlīdzināt tāpēc, ka nebija iespējams īstenot plānoto koncentrācijas darījumu, Vispārējā tiesa vispirms pārsūdzētā sprieduma 343. punktā konstatēja, ka ir jānoraida prasība atlīdzināt kaitējumu, kas attiecas uz izmaksām saistībā ar *UPS* dalību *FedEx* un *TNT* koncentrācijas kontroles procedūrā.
- 14 Tālāk, pārsūdzētā sprieduma 350. punktā Vispārējā tiesa nosprieda: tā kā kompensācijas par līguma izbeigšanu 200 miljonu EUR apmērā samaksa, ko *UPS* veica *TNT* labā, tieši izriet no līguma starp šiem diviem uzņēmumiem, nav pierādīts, ka *UPS* procesuālo tiesību pārkāpums vai citi tās apgalvotie pārkāpumi ir šīs samaksas noteicošais cēlonis.
- 15 Visbeidzot, runājot par kaitējumu, kas saistīts ar *UPS* negūto peļņu un kas radies neiespējamības īstenot plānoto koncentrācijas darījumu dēļ, Vispārējā tiesa, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 353. punktā uzskatīja, ka *UPS* prasība ir jāinterpretē tādējādi, ka tās priekšmets ir nevis

kompensācija par iespējas īstenot minēto darījumu zaudēšanu, bet gan kompensācija par izmaksu sinerģiju neapšaubāmu zaudēšanu. Tā kā uz to, ka prasībā par kaitējuma atlīdzināšanu zināmā mērā ir ietverta iespējas zaudēšana, *UPS* ir norādījusi tikai atbildē uz Vispārējās tiesas jautājumiem, Vispārējā tiesa secināja, ka šis jaunais zaudējumu pamats ir iesniegts novēloti un tāpēc ir nepieņemams.

- 16 Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 355. un 358. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka *UPS* nav ne pierādījusi, ne iesniegusi pierādījumus, kas ļautu ar nepieciešamo pārliecību secināt, ka ar apgalvotajām izmantotā ekonometriskā modeļa izveidē pieļautajām kļūdām pietiek, lai padarītu par spēkā neesošu visu paredzētās koncentrācijas ekonomisko analīzi un konstatējumu par būtisku šķērslī efektīvai konkurencei. Minētajos pārsūdzētā sprieduma punktos Vispārējā tiesa arī uzskatīja, ka nevar secināt, ka tiesību uz aizstāvību pārkāpumam bija izšķiroša ietekme uz plānotās koncentrācijas kontroles procedūras iznākumu.
- 17 Treškārt, pārsūdzētā sprieduma 365. punktā Vispārējā tiesa secināja: tā kā kopš 2013. gada 14. janvāra *UPS* bija atteikusies no *TNT* iegādes projekta, pat ja tiktu pieņemts, ka strīdīgā lēmuma pieņemšanas laikā Komisijas pieļautais pārkāpums varēja izraisīt *UPS* negūto peļņu, fakts, ka šis uzņēmums atteicās no plānotā darījuma, tiklīdz tika paziņots strīdīgais lēmums, radīja jebkādas tiesas cēloņsakarības starp šo pārkāpumu un apgalvoto kaitējumu pārrāvumu.
- 18 Pārsūdzētā sprieduma 371. punktā Vispārējā tiesa secināja, ka nav pierādīts, ka *UPS* procesuālo tiesību pārkāpums vai citi tās apgalvotie pārkāpumi būtu tās apgalvotās negūtās peļņas noteicošais cēlonis un ka tāpēc prasība atlīdzināt šo kaitējumu ir jānoraida.

Lietas dalībnieku prasījumi tiesvedībā Tiesā

- 19 *UPS* prasījumi Tiesai ir šādi:
  - atcelt pārsūdzēto spriedumu;
  - piespriest atlīdzināt *UPS* radušos zaudējumus un piemērojamos procentus, kā lūgts pirmajā instancē, atbilstoši LESD 340. pantā paredzētajai tiesvedībai;
  - pakārtoti – nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, un
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā.
- 20 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:
  - noraidīt apelācijas sūdzību un
  - piespriest *UPS* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 21 Apelācijas sūdzības atbalstam *UPS* izvirza sešus pamatus. Pirmais apelācijas sūdzības pamats ir par tiesību kļūdu, ko Vispārējā tiesa esot izdarījusi, secinādama, pirmkārt, ka būtiskās kļūdas, kuras Komisija pieļāvusi saistībā ar šīs iestādes izmantoto ekonometrisko modeli, nevar izraisīt

Savienības ārpuslīgumisko atbildību un, otrkārt, ka nav cēloņsakarības ar apgalvoto kaitējumu. Otrais apelācijas sūdzības pamats ir par tiesību kļūdu, ko Vispārējā tiesa esot izdarījusi, uzskatīdama, ka kompensācija par līguma izbeigšanu nav atlīdzināma, jo tā tikusi nolīgta brīvprātīgi. Trešais apelācijas sūdzības pamats ir par tiesību kļūdu, ko Vispārējā tiesa esot izdarījusi, nospriežot, ka cēloņsakarība starp Komisijas pieļauto būtisko pārkāpumu un kaitējumu, kas saistīts ar negūto peļņu, tikusi pārrauta tādu darbību dēļ, kuras *UPS* veikusi pēc strīdīgā lēmuma pieņemšanas. Ar ceturto apelācijas sūdzības pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdas, secinot, ka Komisijai bija rīcības brīvība attiecībā uz efektivitātes ieguvumu akceptēšanu un ka tādējādi Komisija nebija pieļāvusi pietiekami būtisku kļūdu efektivitātes ieguvumu vērtējumā. Piektais apelācijas sūdzības pamats ir par tiesību kļūdu, ko Vispārējā tiesa esot izdarījusi, nospriežot, ka *UPS* uzklaušanās amatpersonai nebija iesniegusi nepieciešamos pieprasījumus piekļuvei *FedEx* dokumentiem. Sestais apelācijas sūdzības pamats ir par tiesību kļūdu, ko Vispārējā tiesa esot ir pieļāvusi, secinot, ka apgalvojums par zaudējumiem, kas izriet no iespējas zaudēšanas, ir atzīstams par jaunu zaudējumu pamatu, kurš tāpat ir nepieņemams.

Par trešo apelācijas sūdzības pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 22 Ar trešo pamatu, kas būtu jāizskata vispirmām kārtām, *UPS* būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka pārsūdzētā sprieduma 364. un 365. punktā tā ir pieļāvusi tiesību kļūdas, nospriežot, ka *UPS* rīcība pēc strīdīgā lēmuma pieņemšanas radīja tiešas cēloņsakarības pārrāvumu starp Komisijas izdarīto būtisko pārkāpumu un kaitējumu, kas saistīts ar *UPS* negūto peļņu un kas radies neiespējamības īstenot plānoto koncentrācijas darījumu dēļ. *UPS* ieskatā, tās rīcība ir tiešas strīdīgā lēmuma sekas.
- 23 Pirmkārt, *UPS* precizē – secinot, ka *UPS* bija nolēmusi “atteikties” no plānotās koncentrācijas, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, jo tā esot nonākusi pie juridiski kļūdaina secinājuma, pamatojoties uz pieejamo pierādījumu acīmredzami sagrozīto interpretāciju. Proti, *UPS* nebija atteikusies no sava iegādes projekta, jo tā ir pieprasījusi strīdīgā lēmuma atcelšanu Vispārējā tiesā un lūgusi piemērot paātrinātu tiesvedību. Turklāt *UPS* esot līgumiski apņēmusies paturēt spēkā savu piedāvājumu, ja vien Komisija to neaizliedz. Ar 2013. gada 14. janvāra paziņojumu presei tā esot informējusi kapitāla tirgus, ka gadījumā, ja Komisija patiešām pieņemtu lēmumu par aizliegumu, *UPS* nebūtu juridisku iespēju realizēt piedāvājumu, kura darbības termiņš izbeigtos atbilstoši tā līgumiskiem nosacījumiem. Pēc tam 2013. gada 30. janvārī, proti, strīdīgā lēmuma pieņemšanas dienā, *UPS* esot publicējusi paziņojumu presei, paskaidrojot nepieciešamos līgumiskus pasākumus, kas veicami šī lēmuma pieņemšanas dēļ. Runājot par šiem līgumiskiem pasākumiem, Vispārējā tiesa nevarot pārmet *UPS*, ka tā ir veikusi darbības, kas prasītas Regulas Nr. 139/2004 7. pantā, kurā paredzēts, ka aizliedztos koncentrācijas darījumus nedrīkst īstenot.
- 24 Otrkārt, *UPS* norāda, ka Vispārējās tiesas secinājums – ka cēloņsakarība starp Komisijas izdarīto būtisko pārkāpumu un kaitējumu, kas saistīts ar *UPS* negūto peļņu un kas radies neiespējamības īstenot plānoto koncentrācijas darījumu dēļ, tika pārrauta, jo *UPS* nebija nedz iesniegusi otro piedāvājumu iegādāties *TNT*, nedz arī reaģējusi uz *FedEx* piedāvājumu, iesniedzot konkurējošu piedāvājumu, – ir kļūdaini un neatbilst ekonomiskajai realitātei.
- 25 Proti, pirmām kārtām, *UPS* neesot bijis nekādu iemeslu cerēt uz citādu iznākumu, jo, no vienas puses, tiesvedība par strīdīgā lēmuma atcelšanu joprojām bija izskatīšanas procesā un Komisija stingri aizstāvēja šī lēmuma likumību. No otras puses, nedrīkstot prasīt no procesa dalībnieka, lai

tas turpinātu paziņot darījumu cerībā galu galā panākt apstiprinājumu, neatkarīgi no tā, vai tas ir iespējams, piemērojot noteikumus publisko iegādes piedāvājumu jomā, no komerciāla vai kāda cita skatpunkta.

- 26 Otrām kārtām, neatkarīgi no tā, ka šis jaunais piedāvājums netiktu apstiprināts vai ka ir ļoti mazticams, ka Nīderlandes finanšu regulators to būtu apstiprinājis atbilstoši Nīderlandes tiesiskajam regulējumam publisko iegādes piedāvājumu jomā, kas prasītu, lai minētais regulators apstiprinātu memorandu par publisko iegādes piedāvājumu, pirms attiecīgā puse varētu īstenot šo iegādi, *UPS* uzsver, ka nebūtu droši vai reālistiski pieņemt, ka tā varētu ierosināt pārskatīto piedāvājumu, pirms Vispārējā tiesa atceļ strīdīgo lēmumu.
- 27 Trešām kārtām, tajā brīdī, kad Vispārējā tiesa atcēla strīdīgo lēmumu, *FedEx* jau bija iegādājusies *TNT* un tātad *UPS* vairs nebija iespējas iesniegt piedāvājumu *TNT* iegādei. Šajos apstākļos *UPS* arī esot bijis liegts pieprasīt Komisijai turpināt izvērtēt *UPS* piedāvājumu attiecībā uz *TNT*. Vispārējā tiesa esot piekritusi izskatīt lietu prioritāri, bet lēmums tika atcelts vairāk nekā gadu pēc tam, kad *FedEx* bija iegādājusies *TNT*.
- 28 Komisija uzskata, ka trešais apelācijas sūdzības pamats ir daļēji neiedarbīgs un daļēji nepamatots.

Tiesas vērtējums

- 29 Iesākumā jāatgādina – no pastāvīgās judikatūras izriet, ka gadījumā, ja Vispārējā tiesa ir konstatējusi vai novērtējusi faktus, atbilstoši LESD 256. pantam Tiesas kompetencē ir tikai pārbaudīt šo faktu juridisko kvalifikāciju un no tās izrietošās tiesiskās sekas (spriedums, 2021. gada 14. oktobris, *NRW. Bank/VNV*, C-662/19 P, EU:C:2021:846, 35. punkts). Tādēļ faktu izvērtējums, ja vien nav sagrozīti Vispārējai tiesai iesniegtie pierādījumi, nav tiesību jautājums, kas pats par sevi būtu pakļauts kontrolei Tiesā (spriedums, 2021. gada 25. marts, *Deutsche Telekom/Komisija*, C-152/19 P, EU:C:2021:238, 68. punkts).
- 30 Ja prasītājs apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi pierādījumus, tam atbilstoši LESD 256. pantam, Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmajai daļai un Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunktam ir precīzi jānorāda elementi, ko tā ir sagrozījusi, un jāpierāda kļūdas analizē, kuru dēļ, viņaprāt, Vispārējā tiesa esot veikusi šo sagrozīšanu. Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sagrozīšanai ir acīmredzami jāizriet no lietas materiāliem tādējādi, ka nav no jauna jāizvērtē fakti un pierādījumi (spriedums, 2022. gada 10. novembris, Komisija/*Valencia Club de Fútbol*, C-211/20 P, EU:C:2022:862, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 31 Šāda sagrozīšana nozīmē, ka Vispārējā tiesa ir acīmredzami pārsniegusi pierādījumu saprātīga vērtējuma robežas. Šajā ziņā nepietiek norādīt, ka dokumentu varēja interpretēt citādi, nekā to darījusi Vispārējā tiesa (spriedumi, 2021. gada 28. janvāris, *Qualcomm* un *Qualcomm Europe* /Komisija, C-466/19 P, EU:C:2021:76, 44. punkts, kā arī 2023. gada 16. februāris, Komisija/Itālija, C-623/20 P, EU:C:2023:97, 128. punkts).
- 32 Konkrētajā gadījumā ar šo apelācijas sūdzības pamatu *UPS* nepārmet Vispārējai tiesai, ka tā būtu pieļāvusi kļūdas faktu juridiskajā kvalifikācijā, pārsūdzētā sprieduma 365. punktā nosprieždama, ka *UPS* atteikšanās no plānotā koncentrācijas darījuma, kura mērķis bija *TNT* iegāde, tiklīdz tika paziņots strīdīgais lēmums un tātad krietni pirms *FedEx* izteikusi savu piedāvājumu iegādāties *TNT*, ir darbība, ar kuru tika pārrauta tieša cēloņsakarība starp pārkāpumu, ko pieļāvusi

Komisija, pieņemot strīdīgo lēmumu, un apgalvoto kaitējumu. Turpretim *UPS* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot sagrozījusi pierādījumus, pārsūdzētā sprieduma 364. un 365. punktā nosprieždama, ka *UPS* bija atteikusies no šī darījuma.

- 33 Šajā ziņā jāatgādina, ka pārsūdzētā sprieduma 364. un 365. punktā Vispārējā tiesa, veicot tikai tās kompetencē esošo faktu novērtējumu, norādīja, ka ar pirmo 2013. gada 14. janvāra paziņojumu presei *UPS* bija vienpusēji paziņojusi par savu lēmumu atteikties no plānotā koncentrācijas darījuma ar *TNT* un ka ar otro 2013. gada 30. janvāra paziņojumu presei *UPS* bija paziņojusi, ka tā atsauc savu piedāvājumu attiecībā uz *TNT* un ka abi šie uzņēmumi ir nolēmuši izbeigt savu apvienošanās līgumu. Tādējādi Vispārējā tiesa, īstenojot savu ekskluzīvo kompetenci, konstatēja, ka *UPS* kopš 2013. gada 14. janvāra atteicās iegādāties *TNT* un ka tā nekad nav mainījusi nostāju par šo atsacīšanos, un to pierāda arī fakts, ka pēc strīdīgā lēmuma pieņemšanas *UPS* neiesniedza nedz jaunu piedāvājumu attiecībā uz *TNT*, nedz arī reaģēja uz *FedEx* piedāvājumu, iesniedzot konkurējošu piedāvājumu.
- 34 Ir jākonstatē, ka šī apelācijas sūdzības pamata atbalstam izvirzītajā argumentācijā *UPS* vienīgi piedāvā dokumentu, konkrēti – 2013. gada 14. un 30. janvāra paziņojumu presei, un ar šiem dokumentiem saistīto faktisko apstākļu interpretāciju, kas atšķiras no pārsūdzētajā spriedumā ietvertās interpretācijas, nepierādot, ka Vispārējā tiesa šajā ziņā būtu acīmredzami sagrozījusi lietas materiālus un pārsniegusi pierādījumu saprātīga vērtējuma robežas, secinādama, ka *UPS* bija atteikusies no aplūkotā koncentrācijas darījuma. Šajā ziņā turklāt jānorāda, ka *UPS* neapgalvo, ka Vispārējā tiesa būtu pieļāvusi sagrozīšanu, pārsūdzētā sprieduma 363. punktā nospriežot, ka 2012. gada 19. marta apvienošanās līgumā *UPS* bija dota iespēja – tikai pēc tās pašas ieskatiem – pagarināt sava piedāvājuma attiecībā uz *TNT* spēkā esamību gadījumā, ja tas tiktu atzīts par nesaderīgu.
- 35 Arī argumentācija, kuru šajā kontekstā izvirzījusi *UPS* un kura attiecas uz nozīmīgumu, kas piedēvējams apstāklim, ka nav ticis iesniegts otrais piedāvājums iegādāties *TNT* vai konkurējošs piedāvājums, reaģējot uz *FedEx* piedāvājumu, nevar pierādīt sagrozīšanu. Proti, šajā argumentācijā *UPS* nemaz neapstrīd faktu novērtējumu, kuru Vispārējā tiesa ir sniegusi pārsūdzētā sprieduma 365. punktā un saskaņā ar kuru *UPS* nebija nedz iesniegusi otro piedāvājumu iegādāties *TNT*, nedz konkurējošu piedāvājumu, reaģējot uz *FedEx* piedāvājumu, bet gan atzīst šī faktu novērtējuma pareizību un vienīgi atsaucas uz apstākļiem, kas, *UPS* ieskatā, šos faktus attaisno.
- 36 Šajos apstākļos trešais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro apelācijas sūdzības pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 37 Ar otro pamatu *UPS* būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka pārsūdzētā sprieduma 346., 347. un 350. punktā tā esot pieļāvusi tiesību kļūdu, cēloņsakarības esamību starp pietiekami būtisku kļūdu, ko esot izdarījusi Komisija, un kompensāciju par līguma izbeigšanu noliedzot tādēļ vien, ka šī kompensācija tikusi nolīgta brīvprātīgi.
- 38 *UPS* vispirms apgalvo, ka gadījumā, kad privātpersonai nodarīto kaitējumu ir tieši izraisījuši pietiekami būtiska kļūda, ko pieļāvusi Savienības iestāde, Savienības ārpuslīgumiskā atbildība iestājas neatkarīgi no fakta, ka kaitējumu izraisījušais notikums ir tāds līgums starp

privātpersonām, kura pamatā esošais pienākums tika nolīgts pirms minētās pietiekami būtiskās kļūdas izdarīšanas. Šajā ziņā *UPS* precizē, ka tad, ja tiktu pieņemta Vispārējās tiesas argumentācija, Savienība nekad nebūtu atbildīga par kaitējumu, kas nodarīts privātpersonām tādas pietiekami būtiskas kļūdas dēļ, kurā vainojama iestāde, gadījumā, kad konkrētās privātpersonas ir brīvprātīgi dibinājušas attiecīgās līgumiskās attiecības vai tām piekritušas. Privātpersonu, ko ietekmējis kāds Savienības iestādes akts, gribu un brīvu piekrišanu Vispārējā tiesa uzskatot par izšķirošiem elementiem, kas ļautu raksturot cēloņsakarības esamību. Taču no LESD 340. panta piemērošanas jomas nekādi neesot izslēgta tāda kaitējuma atlīdzināšana, kas saistīts ar līgumiem starp privātpersonām, kuri nodibināti brīvprātīgi un kuriem sniegta brīva piekrišana.

- 39 Tālāk, *UPS* ieskatā, lai gan kompensācijas par līguma izbeigšanu esamība izriet no 2012. gada 19. marta apvienošanās līguma, tas tā nav attiecībā uz šīs kompensācijas izmaksu, ko savukārt izraisījis strīdīgais lēmums. Šajā ziņā aplūkojamā lieta atšķiroties no lietas, kurā pasludināts 2009. gada 16. jūlija spriedums Komisija/*Schneider Electric* (C-440/07 P, EU:C:2009:459). Proti, minētajā lietā *Schneider* būtu varējusi izvairīties no apgalvotajiem zaudējumiem, ja tā būtu turpinājusi dalību koncentrācijas kontroles procedūrā, lai iegūtu apstiprinājumu *Legrand* iegādei, pēc tam, kad Vispārējā tiesa bija atcēlusi jau īstenotā koncentrācijas darījuma aizliegumu, bet tā ir izvēlējusies neturpināt procedūru. Tomēr konkrētajā lietā *UPS* neesot bijis iespējas izvairīties no kompensācijas par līguma izbeigšanu samaksas, jo šī kompensācija praksē bija obligāta.
- 40 Visbeidzot *UPS* norāda, ka Vispārējā tiesa nav atbildējusi uz tās argumentu, ka kompensācijas par līguma izbeigšanu noteikšana 2012. gada 19. marta apvienošanās līgumā praksē bija obligāta. Šajā ziņā *UPS* precizē, ka arguments, saskaņā ar kuru kompensācija par līguma izbeigšanu nav atlīdzināma jau tādēļ vien, ka šī kompensācija tikusi nolīgta brīvprātīgi, ir kļūdainš. Proti, uzņēmumi, uz kuriem attiecas publiskais iegādes piedāvājums, praksē uzstāj uz to, lai tiktu noteikta kompensācija par līguma izbeigšanu.
- 41 Komisija apgalvo, ka šīs apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Tiesas vērtējums

- 42 Iesākumā jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 344. un 345. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka kompensācijas par līguma izbeigšanu izmaksas pamatā ir līgumsaistības, kas izriet no 2012. gada 19. marta apvienošanās līguma noteikumiem. Šajā līgumā bija paredzēts, ka *UPS* publiskais piedāvājums iegādāties *TNT* vērtspapīrus ir atkarīgs no apturoša nosacījuma par labvēlīgu Komisijas lēmumu un ka šī nosacījuma neizpilde ir iemesls apvienošanās līguma izbeigšanai, kas ļauj *TNT* pēc pirmā pieprasījuma saņemt no *UPS* 200 miljonu EUR kompensāciju par līguma izbeigšanu.
- 43 Pārsūdzētā sprieduma 346. un 347. punktā Vispārējā tiesa precizēja, ka šīs līgumsaistības izriet no pušu gribas pēc brīvas izvēles savstarpēji sadalīt risku, ka attiecībā uz plānoto koncentrāciju netiks saņemts iepriekšējs Komisijas apstiprinājums, – risku, par kuru 2009. gada 16. jūlija sprieduma Komisija/*Schneider Electric* (C-440/07 P, EU:C:2009:459) 203. punktā Tiesa ir atgādinājusi, kas tas ir ikvienai koncentrācijas kontroles procedūrai raksturīgs elements. Atsaucoties uz pēdējā minētā sprieduma 205. punktu, Vispārējā tiesa precizēja, ka Komisijas lēmuma adresāta brīvprātīgi uzņemtu līgumsaistību nelabvēlīgās sekas nevar būt tā kaitējuma noteicošais cēlonis, kas radies šajā lēmumā pieļauto pārkāpumu dēļ.

- 44 Pirmām kārtām, runājot par *UPS* iebildumu, kāds īsumā izklāstīts šā sprieduma 38. punktā, ir jākonstatē, ka pārsūdzēto spriedumu nevar interpretēt tādējādi, ka tajā būtu paredzēts izslēgt Savienības iestādes atbildību visos gadījumos, kad apgalvotā kaitējuma pamatā ir līgumattiecības. Ir taisnība, ka pārsūdzētā sprieduma 347. punktā ietvertais Vispārējās tiesas apsvērums – to aplūkojot atsevišķi –, saskaņā ar kuru Komisijas lēmuma adresāta brīvprātīgi uzņemtu līgumsaistību nelabvēlīgās sekas nevar būt tā kaitējuma noteicošais cēlonis, kas radies šajā lēmumā pieļauto pārkāpumu dēļ, varētu likt domāt par šādu interpretāciju. Tomēr, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 344.–347. punkta lasījuma, tos aplūkojot kopumā, Vispārējās tiesas argumentācija specifiski attiecas uz konkrētajā lietā aplūkojamo līguma noteikumu, ar kuru līgumslēdzējas puses pēc brīvas izvēles ir savstarpēji sadalījušas risku, ka attiecībā uz plānoto koncentrāciju netiks saņemts iepriekšējs Komisijas apstiprinājums, un noteikušas fiksētu summu 200 miljonu EUR apmērā.
- 45 Otrām kārtām, runājot par *UPS* argumentu, ka kompensācija par līguma izbeigšanu praksē esot obligāta, pietiek konstatēt, ka tā mērķis ir likt apšaubīt konstatējumu, kuru pārsūdzētā sprieduma 346. un 347. punktā izdarījusi Vispārējā tiesa, īstenojot savu ekskluzīvo kompetenci novērtēt faktus, un saskaņā ar kuru aplūkojamajā gadījumā kompensācija par līguma izbeigšanu tikusi nolīgta brīvprātīgi, un ka nekāda sagrozīšana nav nedz apgalvota, nedz pierādīta.
- 46 Tādēļ atbilstoši šā sprieduma 29. punktā atgādinātajai judikatūrai šis arguments nav pieņemams apelācijas tiesvedībā.
- 47 Trešām kārtām, attiecībā uz iebildumu par pamatojuma trūkumu, jo Vispārējā tiesa neesot atbildējusi uz *UPS* argumentu, saskaņā ar kuru kompensācija ir nevis brīvprātīgi nolīgta, bet gan praksē ir obligāta, jāatgādina, ka pienākums norādīt pamatojumu, kas Vispārējai tiesai ir saskaņā ar LESD 296. panta otro daļu un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 36. pantu, tai liek skaidri un nepārprotami darīt zināmu tās izmantoto argumentāciju, lai ļautu ieinteresētajām personām uzzināt pieņemtā nolēmuma pamatojumu un lai Tiesa varētu veikt tiesas kontroli. Šis pienākums neliek Vispārējai tiesai sniegt izklāstu, kurā izsmēloši un cits pēc cita būtu aplūkoti visi lietas dalībnieku izteiktie argumenti. Tādējādi pamatojums var būt netiešs, ja vien tas ieinteresētajām personām ļauj uzzināt motīvus, uz kuriem balstījusies Vispārējā tiesa, un Tiesai gūt pietiekamu informāciju, lai veiktu kontroli apelācijas tiesvedībā (spriedums, 2023. gada 2. februāris, Spānija u.c./Komisija, C-649/20 P, C-658/20 P un C-662/20 P, EU:C:2023:60, 113. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 48 Konkrētajā gadījumā pietiek norādīt, ka Vispārējā tiesa precīzi atbildēja uz *UPS* argumentu, saskaņā ar kuru šī kompensācija praksē esot obligāta, pārsūdzētā sprieduma 346. punktā norādot, ka par līgumsaistībām starp *UPS* un *TNT* sadalīt risku, ka attiecībā uz plānoto koncentrāciju netiks saņemts iepriekšējs Komisijas apstiprinājums, t.i., risku, kas – kā to atgādinājusi Tiesa – ir ikvienai koncentrācijas kontroles procedūrai raksturīgs elements, ir notikusi brīvprātīga vienošanās.
- 49 Tādēļ otrais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā daļēji nepieņemams un daļēji nepamatots.

Par pirmā apelācijas sūdzības pamata pirmo daļu

Lietas dalībnieku argumenti

- 50 Pirmā pamata pirmajā daļā *UPS* būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā, it īpaši pārsūdzētā sprieduma 356.–358. punktā, esot pieļāvusi tiesību kļūdu un sagrozījusi strīdīgo lēmumu, nospiezdama, ka Komisijas izmantotais ekonometriskais modelis bija tikai viens no elementiem, kas attaisnoja aizliegumu, un ka *UPS* nav pierādījusi, ka identificētajām būtiskajām tiesību kļūdām būtu izšķiroša ietekme uz strīdīgā lēmuma iznākumu.
- 51 Komisija uzskata, ka šī pamata daļa ir daļēji neiedarbīga un daļēji nepamatota.

Tiesas vērtējums

- 52 Jāatgādina, ka pārsūdzētā sprieduma 354.–358. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka minētā sprieduma 123. punktā konstatēto *UPS* procesuālo tiesību pietiekami būtisko pārkāpumu vai apgalvotās kļūdas saistībā ar Komisijas izmantoto ekonometrisko modeli nevar uzskatīt par tāda mantiskā kaitējuma cēloni, kas saistīts ar *UPS* negūto peļņu un kas radies neiespējamības īstenot plānoto koncentrācijas darījumu dēļ.
- 53 Pārsūdzētā sprieduma 365. punktā Vispārējā tiesa secināja, ka, pat ja tiktu pieņemts, ka strīdīgā lēmuma pieņemšanas laikā Komisijas pieļautais pārkāpums varēja izraisīt *UPS* negūto peļņu, fakts, ka šis uzņēmums atteicās no plānotā darījuma, tiklīdz tika paziņots strīdīgais lēmums, radīja jebkādas tiešas cēloņsakarības starp šo pārkāpumu un apgalvoto kaitējumu pārrāvumu.
- 54 Tā kā – atbilstoši šā sprieduma 32.–36. punktā izklāstītajiem motīviem – argumenti, ar kuriem *UPS* ir apstrīdējusi šo pārsūdzētā sprieduma 365. punktā Vispārējās tiesas izdarīto konstatējumu, tika noraidīti, ir jākonstatē, ka pārsūdzētā sprieduma 355.–358. punktam ir *ad abundantiam* raksturs attiecībā uz cēloņsakarības novērtējumu starp *UPS* procesuālo tiesību pārkāpumu vai pārējiem pārkāpumiem, kurus esot pieļāvusi Komisija, no vienas puses, un apgalvoto mantisko kaitējumu, kas saistīts ar *UPS* negūto peļņu un kas radies neiespējamības īstenot plānoto koncentrācijas darījumu dēļ, no otras puses.
- 55 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru argumenti, kas vērsti pret Vispārējās tiesas nolēmuma *ad abundantiam* motīviem, nevar būt pamats šī nolēmuma atcelšanai un tātad ir neiedarbīgi (rikojums, 2023. gada 17. janvāris, *Theodorakis* un *Theodoraki*/Padome, C-137/22 P, EU:C:2023:41, 43. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 56 No iepriekš minētā izriet, ka pirmā apelācijas pamata pirmā daļa ir jānoraida kā neiedarbīga.

Par pirmā apelācijas sūdzības pamata otro daļu, kā arī par ceturto un piekto apelācijas sūdzības pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 57 Pirmā pamata otrajā daļā *UPS* apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 216. un 226. punktā secinot, ka ar to vien, ka Komisija ir izmantojusi ekonometrisko modeli, kurā pieļauti pārkāpumi, proti, nekonvencionālu metodi, kas balstīta uz netestētām un

nepārbaudītām hipotēzēm, un nav pārbaudījusi tā rezultātu uzticamību un modeļa sensitivitāti, nepietiek, lai secinātu, ka šie pārkāpumi ir pietiekami būtiski, lai varētu izraisīt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos.

- 58 Ar ceturto apelācijas sūdzības pamatu, kas iedalāms trijās daļās, *UPS* apgalvo, ka it īpaši pārsūdzētā sprieduma 124.–143. un 229.–289. punktā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdas efektivitātes ieguvumu vērtējumā.
- 59 Ar piekto apelācijas sūdzības pamatu *UPS* būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka pārsūdzētā sprieduma 172., 182. un 183. punktā tā esot pieļāvusi tiesību kļūdu, secinādama, ka *UPS* nebija pietiekami konkrēta savos pieprasījumos par piekļuvi dokumentiem, kas attiecas uz *FedEx* konkurētspēju, un tāpēc tā zaudēja tiesības piekļūt noteiktiem *FedEx* dokumentiem.
- 60 Komisija apstrīd visus argumentus, kas izvirzīti minētajā pamata daļā un minētajos pamatos.

Tiesas vērtējums

- 61 Kā Vispārējā tiesa atgādinājusi pārsūdzētā sprieduma 82. punktā, no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka Savienības ārpuslīgumiskās atbildības LESD 340. panta otrās daļas izpratnē iestāšanās ir atkarīga no tā, vai ir izpildīta virkne nosacījumu, proti, Savienības iestādei pārņemta rīcība ir prettiesiska, zaudējumi ir reāli un starp iestādes rīcību un minēto kaitējumu pastāv cēloņsakarība. Kā nospriedusi Tiesa, ja kāds no šiem nosacījumiem nav izpildīts, prasība ir jānoraida kopumā un nav jāpārbauda, vai ir izpildīti pārējie Savienības ārpuslīgumiskās atbildības nosacījumi (spriedums, 2021. gada 25. februāris, *Dalli*/Komisija, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 41. un 42. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra). Turklāt Savienības tiesai šie nosacījumi nav jāizvērtē kādā noteiktā secībā (spriedums, 2019. gada 5. septembris, Eiropas Savienība/*Guardian Europe* un *Guardian Europe*/Eiropas Savienība, C-447/17 P un C-479/17 P, EU:C:2019:672, 148. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 62 Tā kā šīs apelācijas sūdzības otrais un trešais pamats ir noraidīti, ir jāsecina, ka *UPS* nevar lietderīgi apstrīdēt pārsūdzētā sprieduma 350. un 365. punktā Vispārējās tiesas izdarītos konstatējumus, saskaņā ar ko nav pierādīta cēloņsakarība nedz ar apgalvoto kaitējumu, kuru izraisīja kompensācijas par līguma izbeigšanu samaksa, nedz arī apgalvoto kaitējumu, kas saistīts ar *UPS* negūto peļņu un kas radies neiespējamības īstenot plānoto koncentrācijas darījumu dēļ. Turklāt *UPS* nav apstrīdējusi pārsūdzētā sprieduma 343. punktā ietvertos Vispārējās tiesas secinājumus par cēloņsakarības neesamību attiecībā uz kaitējumu, ko veido izmaksas saistībā ar *UPS* dalību *FedEx* un *TNT* koncentrācijas kontroles procedūrā.
- 63 Tādējādi Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā pamatoti konstatēja cēloņsakarības neesamību attiecībā uz trim dažādiem apgalvotajiem kaitējumiem.
- 64 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru apelācijas tiesvedībā, ja kāds no Vispārējās tiesas norādītajiem motīviem ir pietiekams, lai pamatotu tās sprieduma rezolutīvo daļu, nepilnības, kas varētu būt citam attiecīgā sprieduma motīvam, nevar ietekmēt minēto rezolutīvo daļu, un tāad pamats, kurā ir atsauce uz šīm nepilnībām, ir neiedarbīgs un ir noraidāms (spriedums, 2014. gada 14. oktobris, *Buono* u.c./Komisija, C-12/13 P un C-13/13 P, EU:C:2014:2284, 47. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 28. oktobris, *Vialto Consulting* /Komisija, C-650/19 P, EU:C:2021:879, 86. punkts).

- 65 Šajos apstākļos argumenti, ar kuriem *UPS* pirmā pamata otrajā daļā, kā arī ceturtajā un piektajā pamatā tiecas pierādīt, ka ir tikuši izdarīti pietiekami būtiski tiesību normu pārkāpumi papildus tiesību uz aizstāvību pārkāpumam, kas galīgi konstatēts ar 2017. gada 7. marta spriedumu *United Parcel Service/Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144, 221. un 222. punkts), pat ja tiktu pieņemts, ka šie argumenti ir pamatoti, nevar izraisīt pārsūdzētā sprieduma atcelšanu. Tādēļ šie argumenti ir jānoraida kā neiedarbīgi.

Par sesto apelācijas sūdzības pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 66 Ar sesto pamatu *UPS* pārmet Vispārējai tiesai, ka pārsūdzētā sprieduma 353. punktā tā esot pieļāvusi tiesību kļūdu, secinādama, ka kaitējums, kas apgalvots saistībā ar negūto peļņu, attiecas vienīgi uz pilnīgu aplēsto sinerģiju zaudēšanu un ka jebkurš Vispārējai tiesai iesniegtais prasījums atlīdzināt summu, kura būtu mazāka par šīs aplēstās negūtās peļņas pilnu apmēru, ir uzskatāms par jaunu zaudējumu pamatu, kas ir nepieņemams, jo iesniegts novēloti. It īpaši *UPS* norāda, ka gadījumā, ja Vispārējā tiesa uzskatītu, ka *UPS* nav tiesību uz pilnīgu zaudējumu atlīdzinājumu saistībā ar zaudēto sinerģiju, būtu loģiski, ja Vispārējā tiesa, īstenojot savu neierobežoto kompetenci, būtu noteikusi, cik lielā mērā piespriežamai atlīdzībai ir jābūt mazākai par kopējo pieprasīto summu.
- 67 Komisija apgalvo, ka šis apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Tiesas vērtējums

- 68 Jānorāda, ka *UPS* argumentācija balstās uz premisu, ka – pretēji tam, ko nospriedusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 353. punktā, – mantiskais kaitējums, kas saistīts ar negūto peļņu, ietver kaitējumu, kurš izriet no iespējas zaudēšanas, un šis pēdējais minētais kaitējums ir *minus* salīdzinājumā ar sākotnēji pieprasīto atlīdzību, proti, summa, kas ir mazāka par kopējo pieprasīto summu.
- 69 Tomēr no šā sprieduma 5. un 6. punkta izriet, ka pārsūdzētā sprieduma 353. punktā Vispārējā tiesa pamatoti nosprieda, ka prasījums atlīdzināt iespējas zaudēšanu ir jauns zaudējumu pamats, kas nebija izvirzīts prasības pieteikumā. Tā kā kaitējums, kas saistīts ar plānotā koncentrācijas darījuma īstenošanas iespējas zaudēšanu, ir pilnīgi atšķirīgs no kaitējuma, kurš saistīts ar šī darījuma aizlieguma dēļ negūto peļņu, pirmo minēto kaitējuma veidu nevar uzskatīt par *minus* salīdzinājumā ar otro. Tātad Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, konstatējot, ka apgalvojums par kaitējumu saistībā ar iespējas zaudēšanu, kurš tiesvedībā Vispārējā tiesā izvirzīts tikai atbildē uz tās uzdotajiem jautājumiem, ir iesniegts novēloti un tādēļ nav pieņemams (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2000. gada 27. janvāris, *Mulder* u.c./Padome un Komisija, C-104/89 un C-37/90, EU:C:2000:38, 47. punkts, kā arī 2019. gada 7. novembris, *Rose Vision/Komisija*, C-346/18 P, EU:C:2019:939, 43. punkts).
- 70 Tādēļ sestais apelācijas sūdzības pamats ir noraidāms.
- 71 Tā kā neviens no *UPS* apelācijas sūdzības pamatojumam izvirzītajiem pamatiem nav apmierināts, tās apelācijas sūdzība ir pilnībā jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 72 Saskaņā ar Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.
- 73 Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz minētā reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 74 Tā kā *UPS* spriedums ir nelabvēlīgs un tā kā Komisija ir prasījusi piespriet tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, *UPS* jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

1) Apelācijas sūdzību noraidīt.

2) *United Parcel Service Inc.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]